

Less is more

Stadsarkitekten Sven Ahlbom presenterade de första skisserna för Västerås nya stadshus i slutet av 1940-talet. År 1953 påbörjades utgrävningar på platsen, där man bland annat påträffade rester av ett medeltida dominikanerkloster. Klosters planlösning gav Ahlbom idén till ett mönster där plattor i svart Jämtlandskalksten lades in i golvet av Ekebergsmarmor för att markera var klostrets entré en gång låg.

Fasaderna är klädda i en flammig gråvit gnejs från Svandal i norra Bohuslän. Brottet öppnades enbart för stadshusbyggets behov. Stenen sågades i jämnstora skivor. I dag lagerhålls stenen av Hallindens Granit, som bröt stenen under en period.

De flesta skivorna till stadshuset är blåstrade, men under fönstren är skivorna slipade och i socklarna är de polerade. Mot borggården är fasaden klädd i en vit Ekebergsmarmor som återkommer i trapporna i huset, samt i golvparterier och socklar. Ahlbom använde alltså endast tre stensorter, men med tre olika bearbetningar fick han nio variationer möjliga att kombinera på flera hundra tusen sätt.

FOTO: PATRIK LINDELL